

7 Φεβρουαρίου 2016

Η γιαγιά με τους Χαιρετισμούς

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Γεώργιος Ιακωβίδης, «Τα Πρώτα Βήματα» (ζωγραφικός πίνακας, 1893)

Ήτανε Μεγάλη Σαρακοστή .Μα δε θυμάμαι του πότε...Τρίτοι Χαιρετισμοί.Στο μοναστήρι τους κάναμε αργά τους Χαιρετισμούς. Οι Παρασκευές της Σαρακοστής όπως και να το κάνεις είναι οι πιο χαρούμενες μέρες .

Στη μέση του ναού η εικόνα της Παναγιάς με τα κεριά της και τις κεντημένες

ποδιές.Και το χαμε τυπικό κάθε φορά να βγάζουμε κι άλλη Παναγιά στο προσκυνητάρι να ακούσει τους Χαιρετισμούς.

Τη μια το «'Αξιον εστί» και μετά την Γλυκοφιλούσα και την Παναγία του Πάθους, εκείνη την εβδομάδα της Σταυροπροσκύνησης .Τούτες οι μικρές αλλαγές ομόρφαιναν τη ζωή.

Το Πάσχα ήταν τότε νωρίς και η Σαρακοστή έπεφτε μεσ το χειμώνα.Κρύο πολύ.Είχαμε στη λιτή ξυλόσομπα και ο εκκλησιαστικός ο π.Νήφωνας έβαζε κούτσουρα μεγάλα.Ατμόσφαιρα Παπαδιαμαντική.Τώρα τα αναπολώ με γλυκασμό και νοσταλγία.

Τέλειωσε ο κανόνας και ο δεξιός ψάλτης πήρε να λέει αργά το τη Υπερμάχω.Και ο παπάς αργά βγήκε από την ωραία πύλη με το βιβλίο του και το θυματό να διαβάσει τους Χαιρετισμούς.Θύμιασε με σέβας έκανε τις μετάνοιες και πήρε τη θέση του μπροστά στο προσκυνητάρι.

Ησυχία ...

Ξεκινάει ο εφημέριος τους Χαιρετισμούς..και μέσα στη σιγαλιά της ακολουθίας μια φωνή μιας μικροκαμωμένης γιαγιάς ακουγόταν στο βάθος να επαναλαμβάνει τα ίδια λόγια!!!Οι πιο θερμοί πήραν νωρίς φωτιά.Σσσσ

Η φωνή όμως δεν σταματούσε .Σα να το βαζε πείσμα μάλιστα να ξεπεράσει τον παπά σε δύναμη.Ακόμα και οι πιο μακρόθυμοι έφτασαν να δυσφορήσουν .

-Μα ποιος μιλά φώναξε κάποιος.Ο μόνος που δεν μίλησε ήταν ο παπάς.

Τελειώσανε οι χαιρετισμοί ,ξανά τη Υπερμάχω και μετά το Άσπιλε.Άμα απόλυσε ο παπάς και βγαίναμε από το Καθολικό πήρα παράμερα τη γιαγιά που μας τάραξε με τη φωνή της να τη «συνετίσω».

-Κυρία ξέρετε.... τα λόγια του παπά τα διαβάζει μοναχά εκείνος.Πως να σας το πω...Είναι τα δικά του.Έχει άλλους ψαλμούς που τους λέμε όλοι μαζί.Μα η γιαγιά έμοιζε να μην το καταλαβαίνει και μου είπε... την ευχή σας.

-Λέω ,για αυτό που έγινε σήμερα.Δεν πρέπει να δημιουργούμε αταξία στην εκκλησία. Μια νεαρή γυναίκα που τη συνόδευε τη γιαγιά, κάτι της φώναξε δυνατά στο αυτί και το μυστήριο της καλής γιαγιάς λύθηκε.Η γιαγιά κούνησε συγκαταβατικά το κεφάλι της και έδειξε λυπημένη..

-Συμπάθαμε αδελφέ μου λέει, μα δεν ακούω καθόλου!!!Τους λέω τους Χαιρετισμούς και γω αφού δεν μπορώ να τους ακούσω από τον παππούλη.Συμπάθαμε αν σε πίκρανα...

Έμεινα να την κυττώ όμοια μορφή βγαλμένη από συναξάρι.

-Να τους λες γιαγιά,και λέγε και για μένα ένα «Κύριε ελέησον»εμένα που δεν τους ξέρω ούτε από μέσα.

π.Εφραίμ